

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Lorenz, N. Görlitz i P. López-Carceller, pełnomocnicy) i Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i I. Martínez del Peral, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na bezczynność zmierzająca do stwierdzenia, że Parlament Europejski i Komisja bezprawnie zaniechały udzielenia odpowiedzi na pismo skarżącej z dnia 6 października 2009 r., wniosek o wydanie nakazu i wniosek o zastosowanie środków ochronnych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) *Fernando Marcelino Victoria Sánchez* pokrywa koszty postępowania.
- 3) *Umarza się postępowanie w sprawie wniosku Ignacia Ruipérez Aguirrego i stowarzyszenia ATC Petition o przystąpienie do sprawy w charakterze interwenientów.*

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010, str. 58.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2010 r. — Maftah przeciwko Komisji

(Sprawa T-101/09)

(2011/C 13/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Elmabruk Maftah (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: E. Grieves, Barrister i A. McMurdie, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 1330/2008 (¹) w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącego;
- nakazanie pozwanej natychmiastowego usunięcia nazwiska skarżącego z załącznika do wspomnianego rozporządzenia;
- obciążenie pozwanej i/lub Rady Unii Europejskiej obowiązkiem zapłaty, oprócz swoich kosztów postępowania, również kosztów poniesionych przez skarżącego oraz kwot udostępnionych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej tytułem pomocy w zakresie kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi wnoszący ją domaga się stwierdzenia nieważności rozporządzenia (WE) Komisji nr 1330/2008 na podstawie art. 263 TFUE w zakresie w jakim jego nazwisko zostało umieszczone na liście osób i podmiotów, wobec których stosowane są określone środki restrykcyjne.

Celem uzasadnienia skargi wnoszący ją podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze, Komisja nigdy nie przeprowadziła niezależnej kontroli dotyczącej przyczyn umieszczenia nazwiska skarżącego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 (²) i nie przedstawiła w tym względzie żadnych przyczyn lub dowodów.

Poza tym, Komisja nie przedstawiła skarżącemu żadnego uzasadnienia i następnie nie poinformowała go o żadnych odpowiednich przyczynach umieszczenia jego nazwiska w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002, co w świetle europejskiej konwencji praw człowieka stanowi naruszenie prawa skarżącego do skutecznej ochrony sądowej, jego prawa do obrony oraz naruszenie prawa własności.

Wreszcie, pozostawienie nazwiska skarżącego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 jest nieracjonalne, ponieważ: i) nie istniały powody spełniające kryteria umieszczenia we wspomnianym załączniku; ii) rząd Zjednoczonego Królestwa uważa, że skarżący już nie spełnia stosujących się kryteriów oraz iii) zostało wydane orzeczenie przez specjalny sąd brytyjski, zgodnie z którym Libyan Islamic Fighting Group nie przystąpiła do sieci Al-Kaida i nie wszystkie osoby będące członkami Libyan Islamic Fighting Group przyjmują ideologię przemocy Al-Kaidy dotyczącą światowego dżihadu.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1330/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. zmieniające po raz 103. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami (Dz.U. L 345, s. 60).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do Talibów w Afganistanie (Dz.U. L 139, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2010 r. — Elostas przeciwko Komisji

(Sprawa T-102/09)

(2011/C 13/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Abdelrazag Elostas (Pinner, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: E. Grieves, Barrister i A. McMurdie, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 1330/2008 (¹) w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącego;
- nakazanie pozwanej natychmiastowego usunięcia nazwiska skarżącego z załącznika do wspomnianego rozporządzenia;

— obciążenie pozwanej i/lub Rady Unii Europejskiej obowiązkiem zapłaty, oprócz swoich kosztów postępowania, również kosztów poniesionych przez skarżącego oraz kwot udostępnionych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej tytułem pomocy w zakresie kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi wnoszący ją domaga się stwierdzenia nieważności rozporządzenia (WE) Komisji nr 1330/2008 na podstawie art. 263 TFUE w zakresie w jakim jego nazwisko zostało umieszczone na liście osób i podmiotów, wobec których stosowane są określone środki restrykcyjne.

Celem uzasadnienia skargi wnoszący ją podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze, Komisja nigdy nie przeprowadziła niezależnej kontroli dotyczącej przyczyn umieszczenia nazwiska skarżącego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 ⁽²⁾ i nie przedstawiła w tym względzie żadnych przyczyn lub dowodów.

Poza tym, Komisja nie przedstawiła skarżącemu żadnego uzasadnienia i następnie nie poinformowała go o żadnych odpowiednich przyczynach umieszczenia jego nazwiska w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002, co w świetle europejskiej konwencji praw człowieka stanowi naruszenie prawa skarżącego do skutecznej ochrony sądowej, jego prawa do obrony oraz naruszenie prawa własności.

Wreszcie, pozostawienie nazwiska skarżącego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 jest nieracjonalne, ponieważ: i) nie istniały powody spełniające kryteria umieszczenia we wspomnianym załączniku; ii) rząd Zjednoczonego Królestwa uważa, że skarżący już nie spełnia stosujących się kryteriów oraz iii) zostało wydane orzeczenie przez specjalny sąd brytyjski, zgodnie z którym Libyan Islamic Fighting Group nie przystąpiła do sieci Al-Kaida i nie wszystkie osoby będące członkami Libyan Islamic Fighting Group przyjmują ideologię przemocy Al-Kaidy dotyczącą światowego dżihadu.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1330/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. zmieniające po raz 103. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami (Dz.U. L 345, s. 60).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do Talibów w Afganistanie (Dz.U. L 139, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2010 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-488/10)

(2011/C 13/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i N. Rouam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr C(2010) 5229 z dnia 28 lipca 2010 r. w sprawie cofnięcia części wkładu Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) z tytułu jednolitego dokumentu programowania celu nr 1 na rzecz wspólnotowej interwencji strukturalnej w regionie Martyniki we Francji. Decyzja ta cofa cały wkład EFRR, który przyznano na realizację dużego projektu „Village de vacances Club Méditerranée-Les Boucaniers” w wysokości 12 460 000 EUR.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

W zarzucie pierwszym twierdzi, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane ⁽¹⁾, uznając, że zamówienia udzielone na roboty w zakresie renowacji i powiększenia „Club Méditerranée-Les Boucaniers” stanowiły zamówienia subwencjonowane bezpośrednio w wysokości ponad 50 % przez instytucje zamawiające. Faktycznie zamówienia te były subwencjonowane jedynie w wysokości 29,29 % kosztów przedsięwzięcia. Ulgi podatkowe, z których skorzystali wspólnicy spółek prywatnych ze względu na ich inwestycje w przedsięwzięcie, nie mogą stanowić subwencji w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy 93/37/EWG.

W składającym się z dwóch części zarzucie drugim skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 2 dyrektywy 93/37/EWG, uznając, że zamówienie na roboty w zakresie renowacji i powiększenia „Club Méditerranée-Les Boucaniers” dotyczyło robót budowlanych w zakresie obiektów sportowych, rekreacyjnych i wypoczynkowych w rozumieniu tego przepisu.